

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **MAC TV, s.r.o.**, Brečtanová 1, Bratislava, *právne zastúpená Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava*, proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/044/2013 zo dňa 12.06.2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/044/2013 zo dňa 12.06.2013 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke **u k l a d á** povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 500 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v Štátnej pokladnici, Bratislava.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozhodnutím č. RP/044/2013 zo dňa 12.06.2013 odporkyňa (ďalej aj Rada) rozhodla, že navrhovateľka ako vysielateľ porušila povinnosť ustanovenú v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že „časový úsek od cca 18:25:07 hod. do cca 18:55:06 hod. programu Agent, ktorý ma miloval odvysielaného na programovej službe JOJ PLUS dňa 02.12.2012 o cca 16:55 hod., ktorý zodpovedá štvrtému 30-minutovému časovému úseku trvania

predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamy, a to o cca 18:26:54 hod. a o cca 18:49:27 hod.“, za čo navrhovateľke uložila podľa ust. § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 3 319 €.

Odporkyňa v odôvodnení rozhodnutia uviedla, že na daný program sa vzťahuje ustanovenie § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. a program je možné prerušiť jedným reklamným prerušením na každý 30-minútový časový úsek. Znenie § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. ustanovuje, že na každý jeden 30-minútový časový úsek audiovizuálneho diela sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy. Z uvedeného vyplýva, že počet reklamných prerušení audiovizuálneho diela je rovný počtu kompletných 30-minútových časových úsekov audiovizuálneho diela. Posúdením skutkového stavu Rada zistila, že predmetný program bol vo štvrtom 30-minútovom časovom úseku dvakrát prerušený zaradením reklamy. V predmetnom audiovizuálnom diele teda počet reklamných prerušení prevýšil počet kompletných 30-minútových časových úsekov, čo je v rozpore s vyššie uvedeným výkladom § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z.

Vzhľadom na vyššie uvedené Rada rozhodla, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že program „Agent, ktorý ma miloval“ počas štvrtého 30-minútového časového úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamy.

Proti rozhodnutiu odporkyne podala navrhovateľka včas odvolanie – opravný prostriedok. Navrhovala, aby súd zrušil napadnuté rozhodnutie Rady a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Namietala, že jazykový výklad ust. § 35 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. je nejednoznačný a je možné z neho vyvodiť viacero interpretácií. Jenou z nich je výklad, ktorý uplatnila Rada v napadnutom rozhodnutí a síce, že vysielateľ je oprávnený prerušiť program za každý dokončený (kompletný 30-minútový časový úsek). Navrhovateľ namietal, že obmedzenie prerušenia vysielaného obsahu programovej služby síce vyplýva zo zákonného ustanovenia § 35 ods. 3 zákona o vysielaní, avšak predvídateľnosť tohto ustanovenia je absolútne nedostatočná, keďže umožňuje mnohopočetný a nejednoznačný výklad. Takýto nedostatok nie je možné odstrániť ani aplikačnou ani interpretačnou praxou Rady.

Odporkyňa vo vyjadrení zo dňa 08.10.2013 k opravnému prostriedku navrhla, aby najvyšší súd rozhodnutie č. RP/044/2013 zo dňa 12.06.2013 potvrdil. Ustanovenie § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. je v otázke dĺžky trvania časového úseku, ktorý je možné prerušiť reklamou alebo telenákurom úplne jednoznačné „...pri vysielaní audiovizuálneho diela sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu na každý 30-minútový časový úsek“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 07.10.2014 po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a oboznámení sa s vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 119-PL0/O-1052/2013, obsahom rozhodnutia Rady č. RP/044/2013 zo dňa 12.06.2013, ako aj s obsahom obrazovo-zvukového záznamu a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Preskúmaním veci senát zistil, že odporkyňa podaním opravného prostriedku tvrdila nesprávnosť výkladu ust. § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. v rozhodovacej činnosti odporkyne.

Podľa § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších zmien a doplnkov pri vysielaní spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela, ³⁴⁾okrem seriálu, série, dokumentárneho filmu, programu pre maloletých a bohoslužieb, sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu **na každý 30-minútový časový úsek**, a to aj v prípade, ak plánované trvanie tohto spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela nepresahuje 30 minút; pri vysielaní seriálu, série a dokumentárneho filmu sa povoľuje prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu bez ohľadu na ich trvanie.

Podľa čl. 20 ods. 1 Smernice č. 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (*smernica o audiovizuálnych mediálnych službách*) členské štáty zabezpečia, aby pri zaradovaní televíznej reklamy alebo telenákupu do programov nebola pri zohľadnení prirodzených prestávok, dĺžky a povahy daného programu narušená integrita programov a neboli dotknuté práva držiteľov práv.

Podľa čl. 20 ods. 2 Smernice č. 2010/13/EÚ vysielanie filmov vyrobených pre televíziu (okrem viacdielných sérií, seriálov a dokumentárnych programov), kinematografických diel a spravodajských programov možno prerušovať televíznou reklamou a/alebo telenákupom jedenkrát za každé plánované obdobie v dĺžke najmenej 30 minút. Vysielanie detských programov možno prerušovať televíznou reklamou a/alebo telenákupom jedenkrát za každé plánované obdobie v dĺžke najmenej 30 minút v prípade, že plánovaná dĺžka trvania tohto programu je viac ako 30 minút. Počas bohoslužieb nie je možné zaradovať do vysielania televíznou reklamou ani telenákup.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) **pokutu**,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3.319 € do 165.969 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 € do 49.790 €, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Zákon č. 308/2000 Z.z. nestanovuje na účely vysielania reklamy definíciu čistého alebo hrubého časového úseku (§ 35 ods. 3), ale stanovuje len, že zaradením reklamy alebo telenákupu je možné prerušiť **každý 30 minútový časový úsek**. *Na základe uvedeného je preto možné dospieť k záveru, že uvedené ustanovenie je potrebné vykladať spôsobom, ktorý je pre vysielateľa menej obmedzujúci. Odporkyňa preto v tomto prípade postupovala správne, ak pri posudzovaní dodržiavania povinnosti vysielateľa na prerušenie programu a zaradenie reklamy vychádzala z celkovej dĺžky trvania diela vrátane času trvania reklamných prerušení. Takýto postup je podľa názoru najvyššieho súdu možné akceptovať len za predpokladu, že vysielateľ dodrží zákonom stanovený časový rozsah vysielania reklamy a telenákupu.*

Senát poukazuje na to, že vo vzťahu k navrhovateľke je výklad dotknutého ustanovenia § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. dostatočne ustálený rozhodovacou činnosťou najvyššieho súdu, napr. rozsudok šiesteho senátu zo dňa 19.03.2014 vo veci sp. zn. 6 SŽ/11/2013 [MAC TV s.r.o. c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu], ktorá potvrdila správnosť jeho aplikácie odporkyňou vo vzťahu k vysielateľovi v skutkovo obdobnej veci, a poukazuje aj na rozsudky najvyššieho súdu sp. zn. 3SŽ/9/2013 a sp. zn. 3SŽ/11/2013. Ustanovenie § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. je v otázke dĺžky trvania časového úseku, ktorý je možné prerušiť reklamou alebo telenákupom úplne jednoznačné „...*pri vysielaní audiovizuálneho diela sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu na každý 30-minútový časový úsek*“. Z pojmu „každý 30-minútový časový úsek“ vyplýva, že úsek je definovaný ako celok, to znamená dokončený. V danom prípade išlo o program, ktorý presahuje 30 minút a dikcia zákona je pre tento prípad jednoznačná a podmienky predvídateľnosti právnej normy neboli dotknuté.

O povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok súd rozhodol podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu v znení účinnom od 01. októbra 2012, podľa ktorého poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 07. októbra 2014

JUDr. Gabriela GERDOVÁ
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková